

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1540/2015
02.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиоца А.Ј. из П., чији је пуномоћник П.О. адвокат из П., против туженог У.о. С. – Г.ф. из Б., кога заступа В.К., дипломирани правник код туженог и тужене Компанија Д.о. А.Д.О. из Б., чији је пуномоћник М.Ж., дипломирани правник код тужене, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу број Гж 1930/14 од 16.09.2014. године, у седници одржаној 02.06.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу број Гж 1930/14 од 16.09.2014. године у одбијајућем делу тако што **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Компанија Д.о. А.Д.О. из Б. да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове поред досуђеног износа од 250.000,00 динара исплати износ од још 50.000,00 динара (укупно 300.000,00 динара), на име претрпљеног страха поред досуђеног износа од 150.000,00 динара и износ од 50.000,00 динара (укупно 200.000,00 динара), на име умањења животне активности поред досуђеног износа од 400.000,00 динара још и износ од 400.000,00 динара (укупно 800.000,00 динара), на име накнаде због душевних болова због естетског изгледа поред досуђеног износа од 100.000,00 динара још и износ од 100.000,00 динара (укупно 200.000,00 динара), све са законском затезном каматом почев од дана првостепеног пресуђења 08.04.2014. године па до исплате, све у року од 15 дана.

ОДБИЈА се као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу број Гж 1930/14 од 16.09.2014. године у одбијајућем делу преко досуђеног износа од 1.500.000,00 динара па до износа 1.900.000,00 динара.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу број Гж 1930/14 од 16.09.2014. године у одбијајућем делу за износ од 1.900.000,00 динара па до износа 3.400.000,00 динара.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 553.905,00 динара, у року од 15 дана.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1712/13 од 08.04.2014. године је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени У.о. С. – Г.ф. из Б. да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете износ од 1.900.000,00 динара и то: на име душевних болова због умањења опште животне активности износ од 800.000,00 динара; на име правичне накнаде због претрпљених физичких болова износ од 500.000,00 динара; на име правичне накнаде због претрпљеног страха износ од 400.000,00 динара; за претрпљене душевне болове због умањења естетског изгледа износ од 200.000,00 динара, све са законском каматом почев од дана пресуђења па до исплате, а на име материјалне штете износ од 131.156,00 динара, са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате, у року од 15 дана. За износ већи од досуђеног укупног износа од 1.900.000,00 динара па до траженог износа од 3.400.000,00 динара тужбени захтев одбио. Одбијен је тужбени захтев тужиоца у односу на тужену Компанију Д.о. А.Д.О. из Б. да солидарно са туженим У.о. Г.ф.из Б. тужиоцу исплати укупну накнаду нематеријалне штете у износу од 3.400.000,00 динара ближе означено за сваки вид нематеријалне штете као и накнаду материјалне штете. Обавезан је тужени У.о. Г.ф. из Б. да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 372.580,00 динара, у року од 15 дана.

Апелациони суда у Нишу је пресудом број Гж 1930/14 од 16.09.2014. године преиначио назначену пресуду Основног суда у Прокупљу тако што је делимично усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао туженог Компанију Д.о. А.Д.О. из Б. да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 250.000,00 динара за претрпљене физичке болове, износ од 150.000,00 динара за претрпљени страх, износ од 400.000,00 динара због умањења животне активности и износ од 100.000,00 динара због претрпљених душевних болова због наружености и на име материјалне штете на путничком возилу „...“, регистарски број ... износ од 131.156,00 динара, а све са законском затезном каматом почев од дана првостепеног пресуђења 08.04.2014. године до коначне исплате у року од 15 дана. За веће потраживање од досуђених до тражених износа од 800.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, од 600.000,00 динара на име претрпљеног страха, од 1.600.000,00 динара на име душевних болова због умањења животне активности и од 400.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због наружености тужбени захтев тужиоца је одбијен као неоснован. Одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени У.о. С. – Г.ф. из Б. обавезе да солидарно са туженом Компанијом Д.о. А.Д.О. из Б. накнади тужиоцу нематеријалну и материјалну штету, као неоснован. Обавезана је тужена Компанија Д.о. А.Д.О. из Б. да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 349.705,00 динара, у року од 15 дана. Обавезан је тужилац да туженом У.о. С. – Г.ф. из Б. на име трошкова парничног поступка исплати износ од 116.600,00 динара, у року од 15 дана.

Против првостепене пресуде Апелационог суда у Нишу, тужилац је изјавио благовремену ревизију против другог става изреке у одбијајућем делу тужбеног захтева на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Одлучујући о ревизији тужиоца на основу члана 408. и члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 55/2014), који се примењује на основу члана 506. став 2. Закона о парничном поступку, јер је претходна првостепена пресуда укинута 05.11.2013. године, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца дозвољена

у делу којим је апелациони суд преиначио првостепену преседу и да је у том делу делимично основана. Међутим, ревизија тужиоца није основана у делу којим је апелациони суд потврдио првостепену пресуду у одбијајућем делу.

У поступку није учињена битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју битну повреду ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је доживео саобраћајну незгоду 06.04.1997. године на путу Куршумлија – Подујево кривицом Х.А. из Ћ., возача аутобуса марке „...“, власништво ПП С.к. из В.. Возач Х.А. је правноснажном пресудом Општинског суда у Куршумлији од 23.02.2007. године оглашен кривим и кажњен за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, а тужилац је као оштећен упућен на парницу са имовинско-правним захтевом. У тренутку удеса власник аутобуса се није осигурао од аутоодговорности. Тужилац је том приликом управљао путничким возилом марке „...“ регистарске ознаке ..., регистровано на име Р.Д. из П., а чији је власник био тужилац на основу уговора о купопродаји возила од 21.08.1996. године.

Тужилац је у време незгоде био стар ... година. Задобио је тешку телесну повреду у виду отвореног прелома дела леве бутне кости, прелома обе кости леве потколенице, прелома пете кости доручја десне шаке, прелома шестог ребра са леве стране, нагњечење тела и огуљотине коже натколенице и потколенице. Због задобијених повреда се лечио у здравственом центру у периоду од 06.04. до 30.05.1997. године, а потом му је 2000. године, хируршки одстрањен остеосистенски материјал из бутне кости након чега је три пута био на бањском лечењу. Вештачем од стране Института за судску медицину је утврђено да је тужилац трпео физичке болове јаког, а потом средњег интензитета у дужем трајању, да је претрпео примарни страх високог интензитета са карактеристикама паничног страха, па и страха од смрти од повређивања до пружања стручне медицинске помоћи, а да је потом трпео страх високог степена. У периоду око пет месеци је трпео секундарни страх у виду забринутости и стрепљења за коначни исход лечења. Страх није оставио последице у смислу душевне поремећености тужиоца. Заостале последице повређивања огледају се у ограниченој покретљивости леве ноге у зглобу кука, колена и скочном зглобу, умањењу мишићне масе, па самим тим и њене грубе мишићне снаге са следственом наруженошћу хода и у поремећеној циркулацији у венском систему леве потколенице и у хроничном запаљењу вена леве потколенице због чега ће тужилац животне радње обављати отежано и временски ограничено са улагањем напора и трпљењем субјективних тегоба, а свакодневне радње и активности обављаће уз повремено улагање додатних напора. Због последица које су повреде оставиле код тужиоца је дошло до умањења животне активности у средњем степену од 40 % због чега тужилац душевно пати. Код тужиоца су заостале ожиљне промене, а поред тога храмље на једну ногу те је измењен његов првобитни изглед на доњој граници средњег степена и због чега тужилац умерено душевно пати. Вештачењем од стране вештака машинске струке је утврђено да је на путничком возилу марке „...“ дошло до тоталне штете у висини од 131.156,00 динара.

На основу овако утврђених чињеница, првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев тужиоца у односу на туженог У.о. С. – Г.ф. из Б. и тужиоцу је досудио износе ближе назначене у изреци првостепене пресуде, а одбио је тужбени захтев у односу на тужену Компанију Д.о. Б..

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду тако што је одбио тужбени захтев у односу на првотуженог У.о. С. – Г.ф., а усвојио је тужбени захтев у односу на друготужену Компанију Д.о. Б. и то тако што је смањио висину накнаде штете.

Врховни касациони суд је ценио чињеницу да је у време повређивања тужилац био стар ... година, да је доживео вишеструки прелом костију, да су те повреде оставиле трајне последице у виду умањења животне активности од 40 %, па је оценио да је правична накнада за овај вид нематеријалне штете укупан износ од 800.000,00 динара. Ценио је дужину и интензитет претрпљених физичких болова, па налази да је правична накнада за овај вид штете износ од 300.000,00 динара. Тужилац је претрпео примарни страх високог интензитета те панични страх за живот, а потом је трпео секундарни страх у дужем временском периоду, па Врховни касациони суд оцењује да правична накнада за тај вид штете износи 200.000,00 динара. Врховни касациони суд је закључио да за претрпљене душевне болове због естетске наружености (заостале и ожиљне промене и храмајући ход на једну ногу), правична новчана накнада за овај вид штете износи 200.000,00 динара. Како је апелациони суд досудио ниже износе за све побројане видове нематеријалне штете, Врховни касациони суд је преиначио пресуду апелационог суда примењујући критеријуме из члана 200. став 1. Закона о облигационим односима.

Врховни касациони суд је одлучио као у првом и другом ставу изреке на основу члана 416. став 1. и 414. став 1. ЗПП.

Одлучујући о ревизији тужиоца на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у делу којим је апелациони суд потврдио првостепену пресуду у одбијајућем делу (износ од 1.900.000,00 динара до траженог износа од 3.400.000,00 динара), Врховни касациони суд је оценио да ревизија у овом делу није дозвољена.

Новелираном одредбом члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора која се побија ревизијом износи 1.500.000,00 динара. То је разлика између износа досуђеног првостепеном пресудом од 1.900.000,00 динара и траженог износа од 3.400.000,00 динара, који је одбијен и у том делу је пресуда потврђена пресудом апелационог суда. Овај новчани износ очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, што представља меродавну вредност релевантну за оцену права на изјављивање ревизије применом новелираног члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у трећем ставу изреке.

С обзиром на то да је пресуда апелационог суда преиначена на основу члана 165. став 2. ЗПП одлучено је о свим трошковима досадашњег поступка. Тужиоцу припадају трошкови првостепеног поступка како их је досудио апелациони суд у износу од 349.705,00 динара. Међутим, поред ових трошкова тужиоцу припадају трошкови за састав жалбе од 04.09.2013. године 45.000,00 динара, за састав ревизије тужиоцу припада 18.000,00 динара (успео је са ревизијом за 600.000,00 динара), такса на ревизију 35.300,00 динара и на ревизијску пресуду 105.900,00 динара, што укупно

износи 553.905,00 динара. Трошкови поступка су одмерени у складу са успехом у спору, успехом у ревизијском поступку, на основу члана 153. став 2, 154. и 163. ЗПП, на основу важеће Адвокатске и Таксене тарифе. Тужиоцу не припадају трошкови за састав жалбе од 03.06.2014. године (које тражи у ревизији) изјављене против првостепене пресуде јер се жалба показала неоснованом управо овом одлуком Врховног касационог суда који и након што је преиначио пресуду апелационог суда није досудио више износе од оних које је досудио првостепени суд.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**